

גם במיקרים שבהם מזוכים נאשמים שביצע את העבירה, אין הם ממהרים להתגאות בכך מחשש של סטיגמה חברתית. או של התרדה מיטרתית. ולכן מעטים מאוד המיקרים שבהם יצא אדם זכאי והוכיזו ברבים שהוא האשם.

אך המציאות עולה על כל דמיון, וסיפור כזה התרחש בבית-הדימשט המחוזי בירושלים לפני כחודשיים. המיקרה אומנם לא היה כה דרמטי כמו רצח, אך שם עלה נאשם, שזוכה בדין, על דוכן-העדים בדימשט אחר, והעיד בריש גלי כי הוא אשר ביצע את העבירה שיוחסה לו, ומכיוון שאין כל אפשרות להעמידו שנית לדין, סיפר את כל סיפורו בבית-הדימשט.

הדבר קרה ביולי 1980. אלמוני פגע בחנווני ירושלמי בשם הליל כסוואני, ושפך עליו חומצה גופרתית. פגיו של הנפגע הצטלק והוא איבד את מאור-עיניו הימנית. האלמוני נכנס לרכב שחכה לו ליד החנות וברח מהמקום עם שני שותפיו. המיטרה חקרה ועצרה שלושה אנשים, אחד מהם קטין יליד 1962, אשר לו יוחסה שפיכת החומצה. שניים מן החשודים הודו בביצוע העבירה, אך כאשר הובאו לבית-הדימשט והואשמו כדין, חזרו בהם מהודי אותיהם, וטענו כי אלה נגבו מהם בכוח ובאלמות.

עוד הם עומדים לדין, המיטרה חשפה חומר נוסף, ועצרה שלושה אנשים אחרים, וייחסה להם את ביצוע החבלה החמורה

המישטרה טענה כי הקטין שפך חומצה על פניו של חנווני. הקטין זוכה בדין, והמישטרה תבעה אחרים. סניגורם הזמין את הקטין לדוכן העדים וזה אמר: אני שכחתי!

בכסוואני גם שניים מתוך שלושת הנאשמים החדשים הודו באשמה, והפרקליטות ביטלה את האישום נגד השלישיה הראשונה. אך מכיוון שמישפטם כבר היה בשלב מתקדם, זוכו כל שלושת הראשונים לפי דיני הפרוצדורה.

כאשר נפתח מישפטם של שלושת הנאשמים החדשים בתיק פלילי ירושלמי 573/80, לפני השופטים אלעזר הלוי, יהודה וייס ועלי נהן, חזרו בהם כל שלושת הנאשמים החדשים וכפרו באשמתם. גם הם טענו כי הודאותיהם נגבו מהם בכוח ובמכות. מישל סבא, שנאשם כמי ששפך הפעם את החומצה, יוצג עליידי עורך-הדין הצעיר נחמן בטיטו.

הסניגור עשה צעד מקורי. הוא הזמין כעדהגנה במישפט את הקטין שיצא זכאי בתיק הקודם. על דוכן העדים הסביר לו כי מכיוון שיצא זכאי, אין כל דרך להגיש נגדו מישפט חדש, ולכן יוכל לומר את האמת בחסינות מוחלטת. הקטין רהר בכך, והחליט. הוא פתח את פיו והודה בכל.

בחקירה שנערכה עליידי עורך-הדין ישראל הייק, סניגורו של נאשם אחר בתיק אמר הקטין: "בפעם שעברה לא ידעתי שהתיק נסגר. בפעם שעברה אנשים הפחידו אותי ואמרו לי שאני אלך למאסר עולם ל-25 שנים. אבל האמת שאני הרבצתי לחלי, ואני עשיתי הכל, אני זרקתי עליו את מילי-האש!"

בית-הדימשט שמע את עדותו של ה-מוזכ, וכן נודע לו כי מישפחתו של המוזכ אומנם ערכה סולחה עם מישפחת הקרובן ושילמה לו כסף כפיצוי. בית-הדימשט השתכנע כי העבירה בוצעה על-ידי השלישיה הראשונה שזוכתה כבר קודם, ולכן זכה גם את שלושת הנאשמים שעמדו לפניו. הסניגורים בטיטו, ראובן שרגיל, הייק ואבו עטה, עשו היסטוריה מישפטית.

(המשך ממעמד 79)

לצלם. בכך הדגשתי כי חשוב לי יותר הצילום עצמו, ולא המגע המיני. כשראיתי מבעי-פנים שהתאים לי, הפסקתי את המגע והתחלתי לצלם.

מטרת צילומי הווידאו היתה להגן על עצמי. ב-1974 הואשמתי בגרמניה בשני נסיונות-אונס. הייתי ידוע למדי בגרמניה. חברה שלי, שלא רציתי לשאתה, האשימה אותי באונס תחת איומי אקדח. זוכיתי ללחוטין בבישפט, וקיבלתי פיצויים בסכום גדול. אבל מאז פחדתי כמו ילד שניכוחה ברוחחין.

התחלתי שוב בפעילות מסוכנת זו ב-ישראל, מכיוון שאחרת הייתי צריך להיכנס למינור. אילו בגרמניה היו לי צילומי וידאו, לא היה העניין מגיע כלל למישפט. גם כאן, לולא צילומי הווידאו, היו געממדים אותי לדין על אונס. כי גם כאן הרבה בנות שכבו איתי, ורק עליידי צילומי הווידאו יכולתי להוכיח את הסכמתן. הרטטה בווידיאו היתה ה-ביטוח שלי. כמו שרופא גינקולוג אינו בודק אשה לבדו, כך גם אני לא הייתי מוכן להיות בנוכחות בחורות בלי עדות של סרט.

כשהתחלתי לצלם כאן בארץ, בתחילה לא היה לי וידאו. פעמיים עמדתי בפני חסינות במהלך עיסוקי המיקצועיים. מיקרה אחד היה של בחורה שהצילומים שלה לא הצליחו. היא אמרה שתלתונן במיטרה על אונס אם לא אשלם לה 4000 לירות בערך. פעם שנייה זה היה גבר שחברתו היתה אצלי. הוא איים עלי במעשי-אלימות, נוסף להלשנה. בשני ה-מיקרים שילמתי להם דמי לאי-הרחץ. אז הפסקתי את פעולתי לשלושה חודשים, עד שקיבלתי את המכשיר מגרמניה. אחרי כך, כאשר ניסו לסחוט ממני הצגתי להם את הסרט, צחקתי וזרקתי את ה-בחורה החוצה.

„איני מעשן, איני שותה“

א עשיתי כל שימוש בסרטי-הווידאו, ויש כאלה שכלל לא ראיתי עד היום. לא הצגתי סרטים אלה ולא הראיתי אותם. אבל הראיתי סרטים פורנו-גרפיים מיקצועיים, שייבאתי מחוץ-לארץ. לא מכרתי סרטים אלה ולא העברתי אותם לאף אחד. סרטי-ווידאו שהוסרטו בהסכמת הבחורות, הייתי מציג בפני שנינו ואנחנו הסתכלנו בהם, אני והבחורה.

התמונות שאני מנסה לצלם הן תמונות עם הבעה אירוטית חזקה בפנים. זה מתאים למצב שלפני או אחרי אורגאזם. זאת צורה חדשה של אמנות, הנהוגה על-ידי ציירים זה מאות בשנים. שלחתי כמה דוגמות של תמונות שצילמתי לחוץ-לארץ, וכאשר כבר היה בללל רמלה קיבלתי הזמנות לשלוח תמונות של בחורות ישראליות לחברה השנייה בנוולה בגרמניה.

שילמתי לכל הבחורות שהגיע להן לחלק שילמתי בשקים ולחלק, שרצו להי-שאר אלמנטיות. שילמתי במזומן. אני לא רמאי, ולא היה לי צורך לרמות מישנה. אני היחיד בארץ שנהוג לשלם עבור תצלומים של מתחילות. שילמתי ל-15-20 אחוז מהבנות.

אילו רציתי להשיג הנאה מהבנות, הייתי יכול להשיג זאת תמורת תשלום וללא צורך ברמאות, כי יש לי כסף. נוסף על כך שילמתי גם לבנות שלא שכחתי איתן כלל. כאשר אני זקוק למשהו אני קונה זאת. אני משוגע לתמונות. זה ההובי שלי מזה 40 שנה. איני מעשן, איני שותה, אני מצלם. אני גם נזקק לנשים.

כל בת ידעה באלו תנוחות היא מצי-טלמת. שמרתי לעצמי גם תמונות שלא יכולתי לזהות את המצלמות בהן ולא יכולתי לדעת מי המצלמת. כמו למשל תמונה זו (מציג תמונה) של ישבן, לא אפשרות וזהו. אני יודע כי הבנות ידעו על תנוחת הצילום. כי דיברתי איתן על כך. חלק מהן גם יכלו לראות את עצמן במירקע של הווידאו — הוא שימש כראי. בנות שלא ידעו על הווידאו השתמשו במירקע שלו כאילו היה זה ראי. יתר על כן, השולחן שלי הספה, שעליה ישבו הבנות, היה מכוסה זכוכית ראי, שהומגנת במיוחד. ולבסוף, כל הבנות, במודע שלי, שלא במודע, מיששו בידיהן כדי לברר את מידת הכיסוי במשפחות. וכל הבנות

הן רצו לשכב איתי!

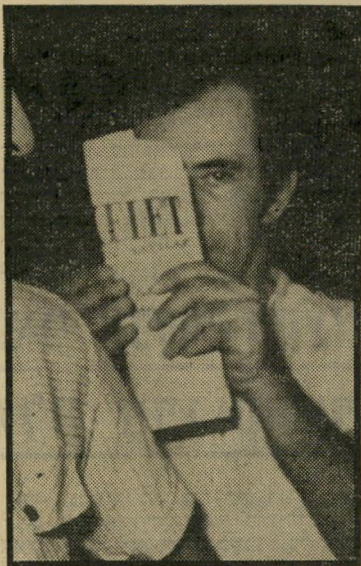
ידעו מתי אני מצלם, כי השתמשתי בפלאש לצילומים. יתכן שאצל חלק מהבנות זו המישפחות בזמן הצילום, כי הן היו מתחילות, אבל כאשר העידו במישטר, התביישו במעשיהן, והמציאו כל מיני סיפורים.

אילמלא צילומי הווידאו היו בוודאי בחורות שהיו מאשימות אותי באונס, אך סרט הווידאו מונע מהן לעשות זאת. אם היו ביניהן קטניות, אני לא ידעתי על כך. היו לי אפשרויות רבות לקיים יחסי-מין עם מאות צעירות, אבל אני לא אהב לקיים יחסים עם קטניות. איני פועל נגד החוק. אחת הנערות אמרה גם לי וגם למוכרתי כי היא בת 17 וחצי, אבל היא נראתה יותר מבוגרת.

הבחורות נהנו משיטת הגירוי שלי, ורבות מהן הגיעו בפעם הראשונה בחייהן לאורגאזם איתי. הגבר הישראלי הוא בדרך כלל חייל טוב ופטריוט טוב, אך הוא אהב את מכוניתו יותר מאשר את חברתו.

כמו דרייפוס בזמנו

אף אחת מהבנות לא גרמתי נזק. לכל אלה שתמונותיהן הצליחו, שלחתי את התמונות. לא הדבקתי אותן בעגבת ולא אנסתי אף אחת. בתחילה, המישטרה ניסתה להדביק לי אונס, אבל כשזה לא הלך המציאו את המירמה הזאת. אם אני צריך סכס אני יכול לקנות זאת.

נאשם גרנות בעת מעצרו. הישפתי אפקט של פטמות...

בישראל אפשר לקנות הכל, אינני זקוק לטריקים לשם כך. אני חף מפשע בדיוק כמו דרייפוס בזמנו.

בקשר לעדה שהעידה במישפט כי לא ידעה שהיא מצולמת כאשר ערוותה גלויה, אני יכול רק להגיד כי בחורה בת 20, שלא נתתי לה אלוהה, חיללה לדעה, שכשמצלמים אותה כשהיא פשוטות, ערוותה גלויה. צריך רק להסתכל בהבעת פניה כדי לראות כי ידעה את הנעשה. אינני קוסם ואינני יכול לצלם כשהמצולם לא רוצה. אני גבר ואהיה שקרן אם לא אודה שנהגתי מיחסי-מין, מובן ש-נהגתי מכך, כמו כל גבר שאינו הומו-סקסואל.

הבחורות שהעידו כאן ובמישטרה, ו-שטענו כי לא ידעו שאני מצלם אותן בעירום, פשוט הלכו הביתה ונמלכו בדעתן. כאשר נחקרו לפתע עליידי המישטרה ויצאו מאלמוניותן, לא יכלו להודות עם הצילומים, ולכן המציאו את הגירסה שהי בהלם, או שלא ידעו על הצילום. כך אני מסביר את התהליך הפסיכולוגי שלהן. זה כמו בחורה צעירה שאחרי בילוי לילה עם גבר, מתעוררת בבוקר ולא מבינה איך זה קרה.

כל הבנות שבאו לתצלם אצלי ידעו שזה לא עבור גיילידים. גם כאשר מכסים את הגוף ורואים את הבעת הפנים רואים שזו תמונה לא רגילה, זו לא תמונת דרכון. הבעת הפנים נובעת מכך שגירית את הבנות באמצעים שונים.

בתחילה שלחתי מיספר תמונות כדוגמת לארט רפרנס, ושאלתי אם הן טובות. הם השיבו לי כי עדיין לא השגתי את ההבעה הרצויה. התייעצתי איתם איך להשיג זאת, והם אמרו כי יש שלוש דרכים לכך: האחת הישנה, השנייה אלוהה ואלוהה ואלוהה גירוי מיני. מכיוון שהשיש אסור בארץ ואילו שימוש באלוהה אינו מוסרי בעיני החלטתי להשתמש בגירוי מיני. בעיני זה הרבה יותר טוב, מכיוון שאין לו תוצאות שליליות כמו לחשיש ואלוהה. להיפך, חלק מהבנות שאותן גיריתי הגיעו לראשונה לאורגומה ונהנו מאוד.

הבחורות שאלו אותי לפעמים בן כמה אני. לא רימתי בעניין זה, אבל מכיוון שאני נראה צעיר מגילי, הן לא האמינו. כאשר אמרתי להן את גילי האמיתי (59), ולכן שאלתי אותן בן כמה אני נראה להן, כאשר אמרו לי 38, הסכמתי איתן, וכאשר אמרו לי 35, הסכמתי גם כן. במיטה הן אמרו לי שאני בן 18, וגם לזה הסכמתי.

כשנמאסה לי בחורה וניסיתי להשתחרר ממנה, הייתי ואמר לה שאני נוסע לירושלם שלוש שבועות, ואני מרגיש לא טוב. הרבה מהבנות קיבלו אצלי לראשונה אורגומה, ובחורות כאלה נעשות תלויות כל מאוד, וקשה להשתחרר מהן. אבל כששוככים שלוש שעות עם בחורה דרושה הפסקה לגבר, והשתמשתי בדרך אלגנטית כדי להיפטר מהן.

טובה במיטה, לא בצילום

הבחורות שבתמונות (מצביע עליהן) קיבלו ממני כסף, מכיוון שהיו פוטוגניות, אבל הן היו פוטוגניות מכיוון ששכחתי איתן. רק אחת מהן איננה פוטו-גנית, כי יש לה התכווציות בפנים בזמן הצילום. ניסיתי להפיג את המתח שלה, שכחתי איתה שעות, אפשר לראות זאת בצילומי הווידאו שלי. כאשר ראיתי בפניה את ההבעה המתאימה קפצתי וציי-למתי אותה, אולם ברגע שהחזקתי מצלמה עם פליש, ההבעה הטובה נעלמה. היא היתה טובה במיטה אבל לא טובה בצילום.

התמונות הללו שוות הרבה כסף. זו אמנות חדשה של צילום. אני מעריך כי התובע אינו יכול להבחין בכך, אבל זה כיוון חדש בצילום שנקרא סוציאל-ריאליסטי. התובע יכול לצחוק כאוותי-נפשו, גם לפיקאסו לענו בזמנו. בעוד חמש שנים תצטער שצחקת ולעגת לי. ישראל היא בבחינת פרובינציה באשר לתמונות-עירום, אבל בגרמניה דורשים תמונות כאלה ומכירים באמנות הזו.

אחת הבנות אמרה לי כי היא בתולה, אבל זה לא היה נכון. אני קבעתי זאת ואני מבין בזה הרבה. קיימתי יחסים עם 60-50 בתולות. לא בישראל, ואני יודע איך מתנהגת בתולה. הבחורה הזו הרימה את הרגל מאוד גבוה, כך לא מתנהגת בתולה.

כל גבר מהרוב

ה תכוונתי גם לנצל את הציוד היקר שלי כדי לצלם סרטים פורנוגרפיים קצרים. שיש להם כיום דרישה רבה ב-אירופה. אחי יצר לי קשר עם חברה בלוקסמבורג, ומצאתי בחורה והבטחתי לה 25 אלף לירות עבור ביצוע סרט וידאו קצר. הסרט לא בוצע כי נעצרתי עליידי המישטרה. עם בחורה זו לא שכחתי, קיימתי איתה מגעים מיניים שונים אך לא משכב. היא לא רצתה בזאת, ואני כיבדתי את רצונה. היא היתה אחרי הפלה ולא רצתה.

הכל היה מוכן לסרט, היה רק צורך למצוא גבר מתאים. אילו היתה מבצעת את ההתפשטות כפי שנדרש ממנה, גברים היו קופצים. לגבר בסרט היה תפקיד פאסיבי בלבד, ולכן יכול היה זה להיות כל גבר מהרוב, כל גבר מתאים לתפקיד זה.

אף בחורה אחת לא קיבלה ממני כסף מפני ששכחתי איתי. בחורות ששכבו איתי אמנם קיבלו כסף, אך זה היה תשלום עבור הצילום, ולא עבור ששכבו איתי. אני אף פעם לא שילמתי כסף לבחורה עבור זה ששכבה איתי!